

Infern

Un relat de: [CeciliaBM](#)

Una mirada errant,

una cerimònia d'excuses amb un somriure perenne,

i divina sang de café descafeïnat

amb la seua Hòstia de iogurt amb cereals.

Vuit hores de dogma diàries.

Una lletania monòtona de procedirs, una missa oficial,

com una pregària, com un ritual:

Sempre s'ha fet així, sempre, i així sempre es farà

d'un mode dolent i desfasat,

i ara, ho has de fer tot sempre,

tal com t'han manat.

Has venut la teua ànima al dimoni buròcrata,

Has venut el teu temps, i ara no et pertany,

I ara ets subsidiària d'uns esforços forçadament inútils,

d'un funcionament desmarxat i viciat.

Assumeix-ho, t'has condemnat!